

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ετησίᾳ δρ. 3,—
Ἑξαμηνίος . . . 4,50
Τριμηνίος . . . 2,50
Ἄι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—
Ἑξαμηνίος . . . 5,50
Τριμηνίος . . . 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10, Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 13 Σεπτεμβρίου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 41

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Πραγματικῶς, ἡμπόρεσε νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα καί, στηριχθεὶς εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας, ἐκύτταξε τί ἐγίνετο εἰς τὴν αὐλήν. (*) Ἄλλ' ὅ, τι εἶδε, ὅα τῷ ἐφάνη ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον, διότι ἔκαμεν ἀμέσως ἓνα «ὦ!... ὦ!...», τὸ ὅποιον συνήθιζεν ὁσάντις τῷ ἤρχετο ἐξαφνικὰ καμμίαν καλὴν ἰδέαν.

Τί εἶδε λοιπὸν εἰς τὴν αὐλήν;

Εἶπαμεν εἰς προηγουμένον κεφάλαιον, ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, μεταξὺ τῶν ἀναριθμητῶν φαντασιοληξιών του, εἶχε κατασκευάσῃ κ' ἓνα μικρὸν σιδηρόδρομον, συστήματος Δεκωβίλ, ὁ ὁποῖος ἀνεγέρει ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ ἀνακτόρου του καὶ ἐφθανεν ὡς τοὺς κήπους τοῦ Δάρ-Δαμπιγκάγ.

Ἀρῶν κατ' ἀρχὰς διεσκέδασε πολὺ μὲ τὸν σιδηρόδρομον του, ὁ Ἀρουλκί-Ἀβδελαζίζ μετ' ὀλίγον τὸν ἐδάρυνθη καὶ τὸν ἐγκατέλειψεν. Αἱ γραμμαὶ ὅμως ὑπῆρχον ἀκόμη καὶ εἰς ἐν ἐργαστήριον, πλησίον ἐκείνου ὅπου ἤρχαζετο ὁ Τζούλης, ὁ μηχανικὸς ἐπερίμεναν, ἑτοιμὸς πάντοτε νὰ θερμάνῃ τὴν μικρὰν ἀτμομηχανήν του, ἂν ποτε ἤρχετο πάλιν εἰς τὸν Σουλτᾶνον ἡ ἐπιθυμία νὰ τὴν χρησιμοποίησῃ.

Ἀκριβῶς λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Σουλτᾶνος ἐπεθύμησε νὰ κάμῃ ἓνα περίπα-

τον μὲ τὸν «Δεκωβίλ». Ὁ μηχανικὸς, εἰδοποιηθεὶς, ἔβαλε φωτιὰν εἰς τὴν μηχανήν, συνέδεσε μετ' αὐτῆς ἓνα βαγόνάκι μὲ κοκκίνους βελουδένιους καναπέδες, καὶ ὡς ἀρχαῖος, καθισμένος ὁ ὄδιος ἐμπρός, ἐπερίμενε τὴν ἀρτίειν τοῦ κυρίου του.

Τὸ μικρὸν αὐτὸ τραῖνον, ἀσθμαίνον ὑπὸ ἀτμῶν εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Κουανῷ

Περιπτέρου, ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν Τζούλην ἐκεῖνα τὰ «ὦ!». Ἐσκέρθη ἀμέσως ν' ἐπωφεληθῇ διὰ τὰ δραπέτευσθ.

Καθ' ἣν στιγμὴν συνελάμβανεν ὁ σπουδαστὴς αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ὁ Λουλού ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν συναυλίαν.

— Μπᾶ; τῷ εἶπε μὲ χαράν' εἶσαι λοιπὸν καλλίτερος;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης, κυττάζων ἀκόμη τὸ τραῖνον' σόπαινε ὁμῶς καὶ στᾶσου κοντὰ μου.

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ Λουλού.

— Τώρα θὰ ἰδῇς! εἶπεν ὁ Τζούλης, σύρων ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν μικρὸν τοῦ φίλου εἰς τὴν γωνίαν τοῦ τοίχου.

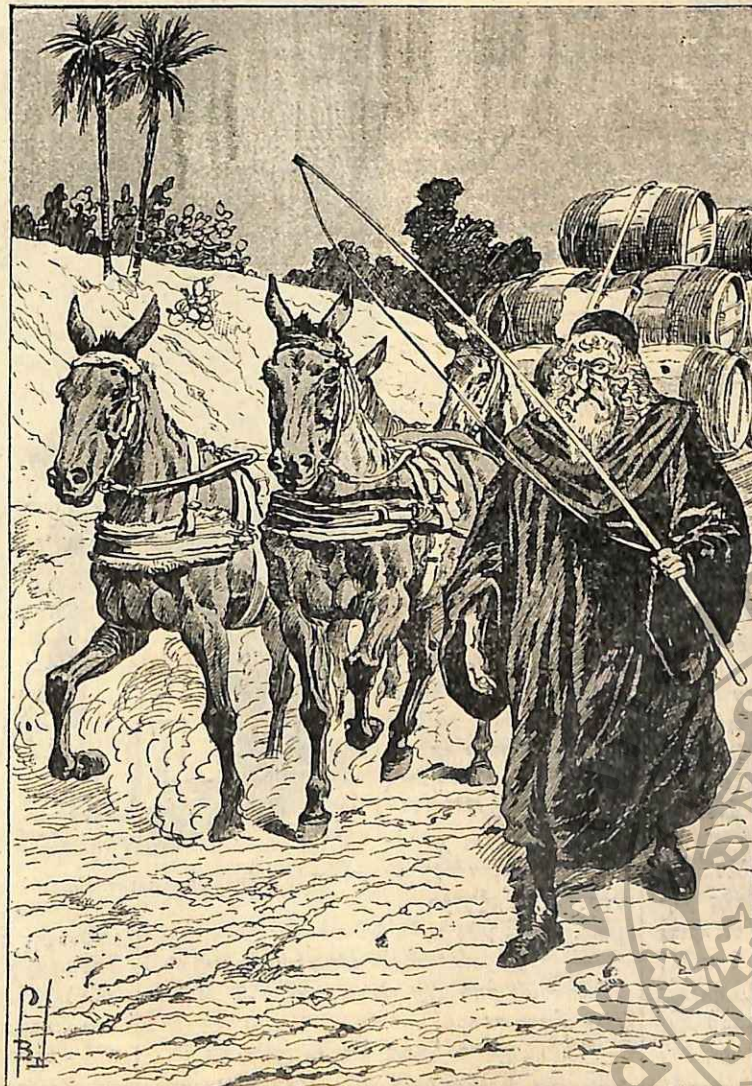
Ὁ Τζούλης εἶδεν, ὅτι ἡ μηχανὴ ἦτο κενή. Ὁ μηχανικὸς ὅα τὴν ἄρτισε μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον κανένα πρᾶγμα ποῦ εἶχε λησμονήσῃ.

Ἀδιστακτικῶς, ὑπέκλινεν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτυχῶς καίποτε ἀκριβῶς διὰ τὴν τρέλαν των, ὁ Τζούλης εἶπεν εἰς τὸν Λουλού:

— Ἐλα! ὅα φύγωμε μ' αὐτὸ τὸ σιδηρόδρομον!

Ὁ μικρὸς δὲν ἀντεστάθη. Ἦτο συνειδησένος νὰ ὑπακούῃ τὸν συντροφόν του τυφλῶς καί, μὲ δάκρυα τοῦ τᾶς ἀποτυχίας, διατήρει ἀκροαίαν τὴν ἐμπιστοσύνην του. Σιγᾶ-σιγᾶ, ὁ Τζούλης διηυθύνθη πρὸς τὴν ἀτμομηχανήν καὶ ἀνέβη μὲ τὸν Λουλού, τὸν ὁποῖον ἐκράτησε πλησίον του.

Κανείς ἀπὸ τοὺς ὑπηρετὰς καὶ τοὺς μαύρους δὲν ἐπρόσβη, δὲν ὑποπτεύθη. Ὑπέθεσαν ὅτι ὁ Τζούλης διωρίσθη ὁδηγὸς τοῦ τραίνου. Ἡ λευκὴ στολή του, μηχανικοῦ στολή,

(*) Ἡδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 302.

* Ἦτο ὁ ἐδράτος Σίμων, προμηθευτὴς τῶν Ἀνακτόρων. (Σελ. 306, στ. γ')

καθίστα την υπόθεσιν αυτήν εύλογωτάτην.

Μόλις εύρεθη πρό του ρυθμιστού, ο Τζούλης τον ώθησε λέγων :

— Φθάνει να είναι άρκετά ή πείσις !

Ητο' διότι άμέσως ή μικρά άτμομηχανή ωλίσθησεν επί των σιδηρών γραμμών. Χωρίς την παραμικράν υποψίαν, ότι εκείνος που το ώδηγούσε, δέν ήτο ο συνήθης μηχανικός, οι στρατιώται και οι μαύροι παρεμέρισαν πρό του κινουμένου τραίνου, το όποιον έδλεπαν με περιέργειαν, νομίζοντας ότι έκαμνε καμμίαν δοκιμήν πριν παραλάβη τον Σουλτάνον.

Ο Τζούλης και ο Λουλού έβησαν ούτως εις το άκρον της αλύης, διέγραφον την καμπύλην, ή όποία διήρχετο υπό τον πυλώνα και εξέηλθον εις την μεγάλην κεντρικήν αλύην.

Βλέποντες το μικρόν αυτοκρατορικόν τραίνον, οι φρουροί της πόλης έσπευσαν να την άνοίξουν διά να περάσῃ.

Τότε ο Τζούλης ηύχθησεν την ταχύτητα. Διήλθε την δενδροστοιχίαν, ή όποία ώδηγει προς την κυρίαν έξοδον. Έν έμπόδιον έμενεν ακόμη να υπερπηδηθῇ : ή φρουρά, ή όποία έστατο εις το τέλος αυτής της δενδροστοιχίας κ' επέδλεπε τους είσερχομένους και τους έξερχομένους.

Γενναίως, πριν φθάσῃ εις το επικίνδυνον εκείνο σημεῖον, ο Τζούλης έτραβήξε το στρονί της σφυρίκτρας κ' έκαμε ναντηγχάσουν πέντε-έξι σφυρίμοι όςείε κ' έπιδιηκτικοί.

Ο άξιωματικός της φρουράς, βλέπων το αυτοκρατορικόν τραίνον όδηγούμενον από μηχανικόν με άνακτορικήν στολήν, ήπατήθη όπως και οι άλλοι και διέταξεν άποτόμως το πλήθος, το όποιον συνωστίζετο υπό την άψίδα της πόλης, να παραμερίσῃ.

Μετ' όλίγας στιγμάς, το τραίνον έξωρμύσεν εις την έξοχόν, την όποιαν διέσχιζε με όλην την ταχύτητα της μηχανής.

— Κρίμα να μή μπορούμε να έξακολουθήσουμε έτσι ως το Παρίσι ! άνέκραξεν ο Τζούλης.

Ο Λουλού όμως, ο όποιος δέν ήτο άπησχολημένος με την διεύθυνσιν της μηχανής, έκύτταξεν όπισω του και διέκρινε μίαν κίνησιν άσυνήθην. Έβάνησαν ίππείς, οι όποιοι έξώρμησαν από την πόλην εις τον δρόμον με καλπασμόν. Μεταξύ αυτών, έφάνετο καθαρά ή λευκή στολή του έλευθρονισθέντος μηχανοδηγού και ο κεφαλάδεσμος του χαζήμπι.

— Τζούλης ! Τζούλης ! μής κυνηγούνε !

— Τόξαρα, άπεκρίθη ο Τζούλης, αλλά που να μής φθάσουν ! ή μηχανή μας τρέχει πιο γρήγορα απ' αυτούς.

Πραγματικώς, ο αυτοσχέδιος μηχανοδηγός είχε δώσῃ τέσσην ταχύτητα εις την άτμομηχανήν, ώστε το τραίνον έκινδύνευεν από σπινθήρας εις σπινθήρην να έκτροχιασθῇ. Χάρης εις την μεγάλην αυτήν ταχύτητα, ο όμιλος των ίππέων έγίνετο όλοσέν μιαν κρούσιν και τέλεις έξηρανίσθη εις τον όρίζοντα.

— Νίκη ! έφώναξεν ο Τζούλης τους άρίσταρ με πίσω !

Οι ταξειδιώται άλλαζουν τραίνο !

Η γραμμή του μικρού σιδηροδρόμου, διασχίζουσα τους κήπους από άκρου εις άκρον, είσρχετο εις ένα δρόμον διασταυρούμενον με τον δρόμον της πόλεως.

Εις εκείνο το μέρος, ο Τζούλης είδεν ένα πελώριον κάρρον με έξη μουλάρια, σταματισμένον επάνω εις την γραμμήν.

Έσφύριζε δυνατά. Ο καρραγωγέας όμως—ένας γέρον με άσπρην γενειάδα,—δέν κατώρθωνε, με ! όλας του τας προσπαθείας, να τραβήξῃ το κάρρον.

Ο Τζούλης τον ήκουσε να βλαστημή τὰ μουλάρια του εις γαλλικήν γλώσσαν, με προσοράν άλσαστιανήν. Δέν έδίστασε τότε. Έκράτησε την μηχανήν του και, προς μεγάλην έκπληξιν του Λουλού, έφώναξε προς τον γέροντα :

— Τρεῖς χιλιάδες φράγκα, αν μής άρίσκει να μπορούμε ετά άδεια βαρέλια, που έχεις φορτωμένα μέσα ετά κάρρο σου !

Ο άνθρωπος έκύτταξε τὰ δυο παιδιά, που κατέβησαν από το τραίνον, έκπληκτος και διστάζων.

— Τέσσαρες χιλιάδες ! έφώναξεν ο σπουδαστής. Γρήγορα όμως, γιατί μής κυνηγούνε !

— Ορίστε λοιπόν ! άπεκρίθη ο γέρον, δειλασθείς από την προσφοράν του μεγάλου αυτού ποσού.

Ο Τζούλης όμως δέν έσπευσε να δέχθῃ την πρόκλησιν του καρραγωγέως. Ανέβη πάλιν εις την μηχανήν, την όποιαν

έθεσεν εις κίνησιν. Και μόλις έξεκίνησε το τραίνον, έπήδησε κάτω και είπε :

— Τώρα έμπρός, γρήγορα ! Σε πέντε λεπτά οι ίππείς θα είναι έδω.

Ο γέρον τους έδοήθησε να είξέλθουν εις δυο από τὰ άδεια βαρέλια, τὰ όποια άπετέλουν το φορτίον του. Έβρόντισε κατόπιν να τὰ βουλώσῃ με τὰ σκεπάσματα των, και το κάρρον έξηκολούθησε τον δρόμον του, ως να μή συνέβῃ τίποτε.

Μετὰ πέντε λεπτά, καμμίαν δεκαριά ίππείς, μεταξύ των όποιων ήτο και ο μηχανικός του μικρού σιδηροδρόμου, έπέρασαν δίπλα από το κάρρον με μεγάλην καλπασμόν.

Όλοι είχαν προσηλωμένα τὰ βλέμματα εις το τραίνον, το όποιον έρευνεν έμπρός των με μετρίαν ταχύτητα και όπου ένόμιζαν ότι θα εύρίσκοντο ακόμη οι μικροί Γάλλοι. Ήσαν δέ βεβαίωτατοι, ότι θα τους συλλάβουν, διότι ήξευραν ότι μετὰ έν χιλιόμετρον ακόμη, ή γραμμή έτελείωνε και το τραίνον κατ' ανάγκην θα έσταματούσε.

Ο Λουλού και ο Τζούλης, καθένας εις το βαρέλι του, έπερίμεναν με άγωνίαν το άποδησόμενον. Ο καρραγωγέας έτραγουδούσεν ένα τραγουδι άραβικόν. Έπέρασεν ούτω μισή ώρα, ή όποία έράνη εις τὰ δυστυχῇ παιδιά όλόκληρους αιώνας. Διότι έφροδούντο ότι από στιγμής εις στιγμήν θα έπέστρεφαν εις το κάρρον οι ίππείς και θα τους έξετρούπωναν εις τὰ βαρέλια των.

Αλλά δέν συνέβῃ αυτό. Οι στρατιώται του Σουλτάνου, άφού έβησαν το τραίνον, το όποιον είχαν άντροπή και

κατασυντριβή εις το τέρας της γραμμής, είδαν ότι δέν εύρίσκοντο πλέον επ' αυτού οι δυο Γάλλοι. Έπέθεσαν λοιπόν ότι θα είχαν πέσῃ εις τον δρόμον, και έγύρισαν όπισω, βραδυπορούντες και νυττάζοντας με προσοχήν, δια να ανακαλύψουν... τὰ πτωματά των.

Χωρίς την παραμικράν υποψίαν, έπέρασαν πάλιν δίπλα από το κάρρον με τὰ βαρέλια, του όποιου άλλως τε έγνώριζαν τον ιδιοκτήτην : ήτο ο έβραϊός Σίμων, προμηθευτής των Άνακτέρων. Όταν, μέσ' από τὰ βαρέλια των, ο Λουλού και ο Τζούλης ήκουσαν τὰ βήματα των ίππέων, που όπεμακρόνουντο έπιστρέφοντας, ήρχισαν να νανπνέεισιν έλευθέρως.

(Έπειτα συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Έβρόντισε κατόπιν να βουλώσῃ τὰ βαρέλια με τὰ σκεπάσματα των...» (Σελ. 306, στ. γ')

«Ο Μπάμπι-Σίμων προσπαθούσε να ένθωμῃ...»

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ (Συνέχεια' ίδε σελ. 306)

Ο Έρβελιν έπήρην άλλο αυτοκίνητον και ήκολούθησε. Μετὰ μισήν ώραν ή δεσποινίς Μαρσέλ Άρνώ ήτο κλεισμένη καλὰ εις το αστυνομικόν κρατητήριον.

Ο Έρβελιν έξγαλε τὰ γυναικέα, έφάρεσε την στολήν του και έπήγεν ο ίδιος εις τον άδαμαντοπόλην τον κλειμένον σάπρειον. Έπειτα μετέβη εις την όδον Άμυδαλεών, 113.

Ητο ένα μεγάλο, παλιό κ' έλασινό σπίτι σαν καζάρμα. Ο Έρβελιν έκτύ-

μέρα σχεδόν έχει από ένα γράμμα και μου δίνει πενήντα λεπτά.

— Για να μή χάσῃς τίποτε, σου δίνω μια δραχμή. Δός μου το γράμμα που έχεις.

Η γράφα ύπήκουσε και ο Έρβελιν έφυγεν ευχαριστημένος με το γράμμα, το όποιον περιείχε τὰς όλίγας αυτές λέξεις :

«Η Άστυνομία έκαμε γθές το βράδυ έφοδο στού μπάμπι-Λεζάρ. Απόψε βέβαια δέν θα κάρη και θα είμεθα ήσυχοι. Έλα τὰ μεσάνυχτα. Αν ο Πλάκ και ο Γατομάτης έγύρισαν από το ταξίδι, θα έλθουν κι' αυτοί. — Ο Άλλος.»

(Έπειτα συνέχεια)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α'.) Παίγνιον

Έστάλη υπό της Βυζαντινής Αίγλης

ΚΑ	ΑΡ	ΠΑΣ	ΡΙ
ΣΑ	ΠΑΑ	ΣΙ	ΦΗΣ
ΚΗΣ	ΝΗΣ	ΒΑΡ	ΖΑ
ΒΑ	ΝΑΣ	ΖΑΠ	ΚΗΣ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυτές, ώστε ναποτελεσθούν τὰ όνόματα έξ έθνικων ευεργετών.

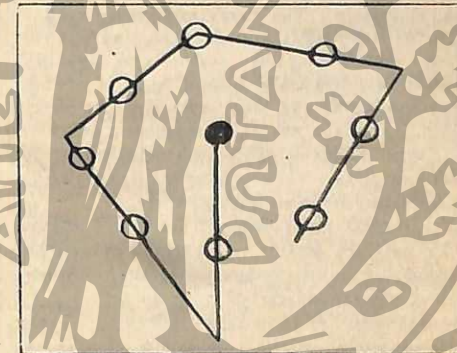
β'.) Διά τους Γαλλομαθεῖς

Έστάλη υπό της Τροπαιούχου Έλλάδος pour pour chacun Dieu soi tous.

Να συναρμολογηθούν αι λέξεις αυτές, ώστε ναποτελεσθῇ έν γνωμικόν.

Άλλωσις: Αί λύσεις—όσανόηποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου,—συνοδεύονται υπό ενός μόνον δικαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις του 39ου φύλλου

α'.) Τού πως θα σβυσθούν οι κύκλοι διά πέντε εύθειών.— β'.) Ηύθων, Άσπίς, Βόας, Έγρηνα, Κροταλίαις.

«Πιάστε τον κι' αυτόν ! διέταξεν ο Δουάλ.»

ησε το κουδούνι και του άνοιξε μια γράφα θυρωρός με κεφαλή σαν κουκουβάγιας. Χωρίς προσίμια, της έφανερώσε την ιδιότητά του και της έζήτησε πληροφορίας περί της δεσποινίδος Άρνώ, την όποιαν περιέγραψε.

Δέν γνωρίζω αυτό το όνομα, άπεκρίθη ή θυρωρός, παραγμένη κάπως ένωπιον του αστυνομικού έννοσθ όμως για ποιά μου μιλήτε. Λοιπόν, αυτό το κορίτσι δέν μένει έδω. Με παρακάλεσε μόνο να δέχωμαι την άλληλογραφία της και να έρχεται ή ίδια να την παίρνει. Της γράφουν με το όνομα «δεσποινίς Άδρίλ». Καθ-

άλλοσικου, είσῃθεν εις την ταξέραν του μπάμπι-Λεζάρ (*), κρατών ένα δέμα. Ένας χονδρός υπηρέτης, με κόκκινο μουστάκι, έκοιμήτο περιμένων τους πελάτας.

Μπάμπι Λεζάρ, έγω θα σου κάρω απόψε τον υπηρέτην, είπεν εις το ατί του ταξερνάρη ο εργάτης, ο όποιος δέν ήτο παρά ο Έρβελιν. Διόξε με μια πρόφασιν αυτόν που έχεις. Απόψε θα έλθουν έδω κάποιοι παστρικοί.

— Καλά, άπεκρίθη ο Λεζάρ δέν θα

(*) Ίδε εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 303.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μαμμὰ ὁμιλεῖ εἰς τὸν οἰκονομικὸν κόσμον περὶ κάποιας βρογίης διατιπτόντων ἀστέρων. τὴν ὁποῖαν ἐθαύμασαν πρὸ ἐτῶν.

Καὶ ὁ μικρὸς Πιτράκης ἐρωτᾷ:

— Κρατοῦσάτε καὶ τῆς ὁμπρῆς σας, μαμμά!

Ἐστάλη ὑπὸ Σταύρου Ν. Κλαμαρή.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ “ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,”

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1914.

ΑΛΗΘΕΙΑ. Μοιράζομαι, συνεπλήρωσες τὰ δεκαπέντε καὶ δὲν ἔγινες ἀκόμη μεγάλη... συγχαρεῖς; Μὰ, φίλη μου, αὐτοὶ ποὺ ζηλεύεις καὶ ποὺ ρωτᾷς ἀνθάμπορῆς ποτὲ νὰ τοὺς φθάσης, σὲ βεβαίω ὅτι εἶνε πολὺ μεγαλύτεροί σου. Ἀρὰ γίνῃς καὶ σὺ εἰκοσι ἐτῶν. ὅθι ἴδωμε. Ναι, εἰμὶ καὶ νὰ στέλλῃς πολλῶν φυλλαδίων τὰς λύσεις μαζί, ὅταν δὲν ἔλθῃς ἡ προθεσμία τοῦ παλαιότερου. Καὶ πάλιν δεκάτ', καὶ Η. Πνεύματα. Ἀ. παρ' ὀλίγον νὰ ξεγκόσω νὰ σὲ συγχαρῶ διὰ τὰ γενέθλιά σου. Καὶ τοῦ χρόνου!

Θυμᾶσθε τὴν προθεσμίαν ἀπάντησίν μου εἰς τὸν **Θέμο Βανιώτη**; Λοιπὸν, ὁ φίλος ποὺ τοῦ ἔστειλε τὸ ἄσχημον γράμμα, εἶνε — δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ τὸν κρύβω — ὁ **Φάωρ**. Ἀλλ' ἀκούστε τὰ μεγαλόφυγα ποὺ μοῦ γράφει σήμερον καὶ πῆτέ μου, ἂν δὲν εἶχα δίκην νὰ τὸν κρίνω ὅπως τὸν ἐκρίνα: «Ἐδιδάσκα μὲ καποῖαν ἐντροπὴν ἐκείνα τὰ ὅποια γράφεις περὶ ἐμοῦ. Τὸ ὁμολογῶ, εἶμαι ὁρμητικὸς, θυμώδης, ἐξάπτωμαι ἐυκόλως. Τὸ πρὸς τὴν μαλίσαν ἐκείνην δεκάτην μου τὸ ἔγραψα ἐν τῇ ἐξάμει μου τῇ πρώτῃ, μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῆς ρυαίας τὴν γλώσσαν ἐννοεῖ ἐπιστολῆς σου. Ἀνέγνωσα κάπου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γράφῃ τις ἀμέσως ἀπάντησιν εἰς μίαν ἐπιστολήν. Μὴ ὑπακούσας, τὴν ἐπαθα. Σὲ ὑπερευχαριστῶ διὰ τὴν πολὺ εὐμενὴ περὶ ἐμοῦ κρίσιν σου... Ζητῶ δὲ ἀπερίσως συγγνώμην διὰ τὸ δεκάτην μου ἐκείνην. Τί σὰς ἔλεγα!...

Ῥαῖα Ρόδος, ἀποδείξῃς σοῦ ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2.179. Τὸ ὑπόλειπον στέλλε διὰ coupon-reponse-internationales. Ὡ, τὸ πιστεύω ὅτι μάγαπᾷς τὸ ἴδιον καὶ τώρα ποὺ ἐκδίωξις πετρασελίδας φύλλα. Ἐνὰς φίλος μου σήμερον μοῦ γράφει: «Ἀν λυγρὴν ἔλαττα ἡ μητέρα μου. ὅθι τὴν ἀγαπῶ λιγώτερον!»

Τὸ **Ἐνα Χιωτάκι**, ῥόλις εἶδε τὴν Ἀθήωσιν μου ἐκείνην, ἀμέσως ἔσπευσε νὰ μοῦ στείλῃ τὴν συνδρομὴν σου. τὴν ἐξέφλησιν ἐνὸς ἄλλου λογαριασμοῦ τοῦ καὶ παραγγέλλαν δι' ἕνα τόμον. Ἀδείασε δηλαδὴ τὸ παιδί τὸν κουμπάρῳ σου, διὰ νὰ μὲ ἀνακουρίσῃ... Νὰ ἀράχῃ, εὐαισθησία, εὐγένεια! Ἀυτὴ ποὺ δαίρνεται μὲ ἔκτα.

Καὶ ὁ καλὸς φίλος μου **Βρόμ Κ.** Ἀστεριόδης ἀνετίσσε ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομὴν τοῦ διὰ τὸ 1915, διὰ νὰ μοῦ ἐλαφρώσῃ τὰς ἐνέκας τοῦ πολέμου δυσχερείας. Τὸν εὐχαριστῶ πάρα πολὺ.

Τὸ **Θαύσασσοῦδι** τοῦ **Στόλου** μοῦ γράφει: «Ἀπὸ τότε ποὺ ἔγινε συνδρομητὴς σου, μοῦ φαίνεται ὅτι ἀνανέωθι ἡ ζωὴ μου. Πρῶτ' ἄνθρωπος ἀγοραστὴς σου, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει κανένα ἥμιστον. Ἰδιόδικα καὶ ἄλλα περιόδικα, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἤρσαν καθόλου. Τὸ μόνον κατὰλλήλον, ὅρι μόνον γιὰ μένα, ἀλλὰ γιὰ κάθε Ἑλληνοπαιδί, μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε ἡ **Διάπλασις**».

Στυλιανὸς Γ. Α., εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγνώσται τοῦ φύλλου εἰμπορὸν νὰ συμμετέχουν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, ἀρκεῖ νὰ συμμεροφονταὶ μὲ τὸς ὅρους.

Φαντάζομαι, Ἑπαισιωτικὴ Ἀόρχη, τί ῥαῖα ποὺ ὅθι ἐπαίρηθι αὐτὴ ἡ κομωδία μὲ σένα, μὲ τὴν **Βαλκανικὴν Συμμαχίαν**, τὸν Ἀστέρα τῆς **Ἐλευθερίας** κτλ. ὅθι ἤτο ἀπόλαυσις. Διὰ τὸ ἄλλο, τί νὰ σοῦ πῶ! Ἡ ἔμπνευσις ἔρχεται μόνη της, ποτὲ σφῆδι ὅταν τὴν γροεῖ κανεὶς. Ὡστε περμένε.

Ῥαῖας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐξομαχὰ καὶ οἱ ἔξῃς: **Νοσταλγία**, **Ἑλληνοπαιδί** τοῦ **Ἀλβαν**, **Ἀστρος τῆς Ἀσφαλτοῦ**, **Ἀσθμα** τῆς **Παυλίδος**, **Ἀμαζών** τοῦ **Εὐξείνου**, **Γέννητορὸς 1912-13** καὶ **Ἑλληνοπαιδί** Ἰδεώδες.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ἀσθη τῆς **Εὐφροσύνης**, ἂ. (Μ. Α.) **Χουσιόθεον**, ἂ. (Κ. Μ.) **Φωτὴ** τῆς **Παυλίδος**, ἂ. (Γ. Σ.) **Γέρον** — **Κατερίνιος**, ἂ. (Φ. Δ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ **Ἰδὴ** (0) μὲ **Κάμερ**, **Εὐαίσθητο** τοῦ **Βρόζον**, **Ἀφρισμένη** τοῦ **Πέλιος**. — ἡ **Ἀμαζών** τοῦ **Εὐξείνου** (0) μὲ **Ἀνθισμένη** τοῦ **Βαμβανίου**. — **Ἡρώ** τοῦ 1913, **Θηλυκὸν Ἀπόλο**. — ἡ **Ἐλευθεροθεσία** **Ἡπειρος** (0) μὲ **Συλγίδα**, **Ταυκαλίδην**, **Νηρηίδα** τοῦ **Πηγεῖου**. — τὸ **Αὐτοβόλκι** (0) μὲ **Βασίλειον** τοῦ **Βουλιγαροκτόνου**, **Ἐγὼ εἰμ'**, **Ἐγὼ** — ἡ **Πεταχτὴ** **Νεοαἰδοῦ** (0) μὲ **Ταυκαλίδην** **Κόρη**, **Μήμον** αἰτοῦ, **Βαλκανικὴν Συμμαχίαν**, **Ἰδὴ**, **Κάμερ**.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: **Ἀόξαν** τοῦ **Ἑλληνοπαιδίου** (τὸ φύλλον τὸν δεσποινίδων Κ. στέλλεται εἰς **Χαλκίδα**, καὶ ὑποβέτω ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν εἰσεῖτι εἰς **Σπάρτην**, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ κατακρήσθῃ) **Ἀδελφισμένη** **Ρήνον** (ἐγὼ μὲν παραστῆκαί, ἔ. αὐτὰ συμπαροῦν σὺν αἰς οἰκονομίας ποὺ ἔγουν μικρὰ παιδιὰ καὶ ὑπομονή!) **Σκίρην** **Εἰσημένη** ἔχει καλὸς διὰ τὴν μετὰθῃν μὴ σπέννομεν ῥῆμα: νὰ ἴδῃς σὲ λίγο πῶς ὅθι σοῦ ἀρέσῃ καὶ τὸ σπρίον καὶ ὁ τόπος: εἶνε ὁρατὰ τὴν **Κέκρυκα**! **Τέλειον Ἀγῶν** (βεβαίως αἱ λύσεις δεκάτ') γνωρίζω **Ἡμερολόγιον** ποὺ πολλοὶν τρεῖς καὶ πέντε ῥιλιόδες ἀντίτυπα) **Κάστορ** **Καλιπῶν** (ὅθι ἔλθῃ πάλιν ἡ σειρά σου) **Ἀσκήσεις** **Θαυμάσιον** πάντοτε ἀπὸ μίαν ἐξ ἐκάστης συλλογῆς, ὅς νὰ περάσουν ὅλοι καὶ πάλιν ἀρχίζω ἐξ ἀρχῆς) **Θεοδόσιον Ν. Ρ.** (καὶ ἐγὼ εἶμαι εὐχαριστήμεν ποὺ ἔκαμες τὴν ἀρχὴν ἐξακολουθήσας) **Χορήγον** (ἔστειλε ὁ συγγραφεὺς ὅρι διότι τὰ μυθιστορήματα πρέπει νὰ τελεωσούν ἐντὺς τοῦ ἔτους καὶ ὁ γῆρος ῥόλις θάρσῃ) **Ἐλευθεροθεσία** **Ἡπειρος** (εὐχαριστῶ, περιμένω) **Ἰδὴ** (ἔστειλε) **Μηθυμναϊκὸν Ἰδεώδες** (ἐξομολογήσῃς εἰς τὸ 39ον καὶ ὅρι εἰς τὸ 38ον διότι μόνον εἰς τὰς ἐπιστολὰς ποὺ λαμβάνω μέχρι τῆς μεσημέρας τῆς Δευτέρας, εἰμὶ νὰ πᾶντο εἰς τὸ φύλλον τοῦ Σαββάτου τῆς ἰδίας ἐξομολογήσῃς αἱ ἄλλα μόνον διὰ τὸ μεσημέριον) **Ρεζεντῶν** (καλῶς νὰ ἔλθῃς) **Στεναγμὸν** τοῦ **Ἀνέμου** (ἔστειλε, παραστῆκαί) **Στοατικὴν** τὸν **Ἑλληνοπαιδῆ** (σ' ἐπρόδωκα) **Παυλῶν**, **Ἀθ. Κ.** (σὲ παραπέμπω εἰς τὸν ὁδηγόν) **Ἐνδοξον Σοφί** (ἔστειλε) **Παυλὸν** **Ναυτοπόλου**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 8ην Σεπτεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεγές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Νομβρίου

434. Λεξιγράφος

Δύο ῥοα ἂν ἐνώσω.

Τὸν ἐργάτην θὰ πληρώσω.

Ἐστάλη ὑπὸ Μπαρουτοκαπνισμένης Γαλανόλευκης

435. Στοιχειοτονόγραφος

Εἰμὶ νῆσος τῆς Ἑλλάδος

Ἀν προσθέσῃς ἐν στοιχείον

Κι' ἐπ' αὐτὸν τὸν τόνον θέσῃς.

Θάποκτινῃς ἐν ὁμοίον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πληγωμένου Ἡπειρώτου

436. Αἶνιγμα

Ἀν μὲς κόψῃς τὴν οὐραν.

Ὅθι τότε ὅλος θὰ γίνω!

Τί εἶμαι;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀφρισμένου Πελάγου

437. Ἀντεστραμμένη Πυραμῖς

***** = Ἑξωπαικὴ πρωτεύουσα

+ = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.

+ = Μῆν.

+ = Ἀντονομία.

+ = Σύμβολον.

Οἱ Σταυροὶ Βασιλεῖς τὸν ὁδηγόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀνδρ. Δ. Ζουρντού.

438. Ἐπιγραφή

Σ Ι Ε Μ

Τ Ρ Τ Ν

Ο Α Ρ Α

Ν Ν Ο Η

Ζητεῖται ἡ ἀναγνώσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πηλέως

439. Ἀριθμητικὴ διὰ Λέξεων

Ἀντονομία — Ἀντονομία = Ἀντονομία +

Ἀνθός — Μετοχή = Φωνήεν +

Ὀρχηστρὸς ἤρω — Μουσικὸς Φθόγγος = Μῆλος τοῦ προσώπου.

Ἀθροισμα ὑπολοίπων: ὁθὺς Αἰγύπτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συλγίδος

440. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τὸ δευτέρον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀποτελοῦν διάσημον στρατηγὴν Ἀθηναίων.

1. Νῆσος τοῦ Ἰονίου. 2. Μῆλα Κράτος τῆς Ἀσίας. 3. Μικρὸς λιμὴν. 4. Ἀυτοκράτορ Ρωμαίων. 5. Ὀπιορὸν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τοῦ 1913

441. Μικτὸν

φδ - τ - γρς - ου - α - εαα - ου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρασιώτου

442. Γρίφος

		η	
Ἰ Ι,	ἄσπερ	Ἰάκωνος	στινὰ ζ'
	Πεντέλη	η	η

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 38ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 303)

ΑΘΗΝΩΝ: Π. Θ. Νικολάου, Γ. Παναγιώτης, Αλ. Θ. Νικολάου, Σωκρ. Ν. Παυλίνος, Λεων. Α. Χαρομπίδης, Ο. Ν. Φαγγιάς, Δ. Ορ. Κατσάρας, Λεω. Μ. Ἀργυρώτης, Γ. Α. Κοκκιάνης, Κ. Α. Ἐλευθεροδάκης, Εὐαγγελία Ν. Σκόδου.

Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου, ΑΙΓΙΝΗΣ: Εὐφρ. Σ. Ζέρβα, Μικρὸς Παγανίνης, ΑΡΓΟΥΣ: Αἰώνιος Ἡπειρος.

ΒΟΛΟΥ: Αλ. Κ. Χονδρός, Α. Κ. Λυκαριόπουλος, Σαλταγκιτῆς Ἐφρόδου.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χαρ. Λιαπῆς, ΘΗΒΩΝ: Σωτ. Παπαγγέλου, ΚΑΛΑΜΩΝ: Στυλ. Α. Καρμιπαλιώτης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Α. Γερ. Ασπλάς, ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Νύμφη τοῦ Λοιμοῦ.

ΛΑΜΙΑΣ: Κ. Χρ. Ἐλευσινίτης, ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δαρνοστεφῆς Βασιλεῖς, Π. Παπαλιού, Βασ. Λαγός.

ΛΕΜΕΣΟΥ: Θ. Ν. Ρωσσίδης, ΜΙΤΥΛΙΝΗΣ: Ἀπόγονος Χατζηχοῦστου, ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Α. Σταματοπούλου, ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τεμερίση, Πάτινδ.

Ναυτοπόλου, Ζωή Π. Αἰλίου, Μικρὸς Εὐελπίς, ΠΕΙΡΑΙΔΟΣ: Ν. Γ. Παπαδάκης, ΣΥΡΟΥ: Νικ. Ι. Βάτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν ἐπρόβλεπον τὴν λύσιν τὰ δυνάμει ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο: **ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΦΡΑΓΚΙΑΣ** ἐν Ἀθήναις καὶ **ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Κ. ΤΣΕΝΤΖΕΡΗ** ἐν Πάτραις, οἱ ὅσοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ὁκτωβρίου.